

פרשת תרומה < 145 > ה' אדר תשע"ג

גילוי דעת

שיעור באמונה

'אחד על אחד' עם טלי בן ישי, אמא של רותי פוגל הי"ד, על ההתמודדות עם הקשיים ועל האמונה בצדקת הדרך.

ביריה במבט היסטורי

ד"ר נחום ברוכי מזכיר לכולנו את מה שהתרחש השבוע בביריה לפני 68 שנים.

**מסלול עוקף דמוקרטיה - בצלאל סמוטריץ' על מקורות המימון של השמאל.
זה לא בושה להתיעץ עם ההורים ולשמוע את דעתם - שילה כץ בטוח שזה רק יכול להועיל.
בפינתו כשרלוק הולמס - חוקר הכשרות, על הבעיה בקניית בשר מעובד.**

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

המערכת:

בקשה קטנה - גדולה

אזרחי המדינה התבשרו השבוע כי נשיא ארה"ב "בכבודו ובעצמו", ברק אובאמה, יגיע לביקור בישראל בתחילת החודש הבא. כל המערכת הפוליטית נדרכת לקראת הביקור ההיסטורי שהופך מיום ליום להיסטרי. שוב צפים הנושאים המדוברים (והמשעממים): אידאן והתנתעת התהליך המדיני עם שכנינו. תנחיתו כבר הודיע שהוא מוכן להיכנס לסבב שיחות ולנהל משא ומתן.

רחוק מהעין אך קרוב ללב יושב 'הונתן פולארד מאחורי סורג ובריח בבדידות נוראית למעלה מ-26 שנה (!). לצערנו האמריקאים במקרה של פולארד מקשים את עורפם ואפילו לא מוכנים לדבר על נושא שיחרורו המהווה עבורם 'סדן אדום'. מדינת ישראל ואזרחיה, צריכים "להבעיר" את השטח ולא להרפות עד שנראה במו עינינו את 'הונתן שלנו בכותל המערבי, נושא תפילה בשידור חי בכל הערוצים והרשתות, כמה שיותר מהר!

כולנו זוכרים את יום חזרתו של החייל גלעד שליט משבי החמאס. אין אחד שלא זוכר היכן היה כשגלעד חזר. חורף המחלוקות סביב מחיר שחרורו, באותו היום מדינת ישראל לבשה חג והתרגשה עד דמעות. קדם לשחרורו של גלעד מסע תקשורתי ופעולות מחאה במטרה להשיב את 'הבן של כולנו' לחיק משפחתו ולאמו. הציבור הישראלי פעל ועמל למען שובו של גלעד. לא היה יום שעבר מבלי ששמו עלה לכתורות בתקשורת. כרזות ושלטים כיסו את הארץ. תשדירים ושירים שודרו בטלוויזיה. כל ילד קטן ידע מיהו גלעד ולמה חשוב להשיבו הביתה. אך 'הונתן פולארד' לצערנו כמעט נשכח. פולארד, יהודי אמריקני ציוני, שכל מטרתו הייתה לסייע למדינת ישראל, נאסר שנים רבות בטרם גלעד נשבה וחי עד היום בתנאים שאינם אנושיים. נראה כי רק לציבור קטן ומצומצם הדבר מציק ונוגע ללב.

מדינת ישראל מתגאה ביחסה המיוחד לבניה ובמלחמתה העיקשת להשיב כל בן לביתו ולמשפחתו. אך בפרשת פולארד הסיפור שונה לגמרי. בוושה למדינת ישראל שעד היום לא הצליחה להשיב את בנה, פולארד, הביתה. ארצות הברית של אמריקה היא ללא ספק הגדולה שבידידותנו, ובכל זאת, בכל הקשור לשחרורו של פולארד ישראל לא מצליחה כבר 26 שנה להביא לסיימו של העיניו והסיפור הכואב. עלינו כציבור, ועל הפוליטיקאים כנציגנו לצלל במאת האחוזים את ביקורו של אובאמה כדי להביא לשחרורו באופן המיידי זה אינטרס לאומי ממדרגה ראשונה. במידה ופולארד לא ישרוד חס וחלילה עד שחרורו ובכך לא יזכה לראות את אור השמש ולהריח את ריח החופש יהיה למדינת ישראל חשבון פתוח עם המצפון הלאומי ואות קלון לדראון עולם.

זה הזמן לשחרורו של פולארד! לא תהיה הזדמנות שנייה...

נבו נץ

הוצאה לאור: | פרסום, למודעות ולהנצחות: | ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com

הפקה ופרסומות: א. פרסומי ישראל | עורך: נבו נץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הבילוי: 4 ש"ח סתל מרים
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:48	ירושלים: 6:02
תל אביב: 5:06	תל אביב: 6:04
חיפה: 4:57	חיפה: 6:02

קמפיין חדש נגד אלקוהול בשיתוף בכירי הרבנים בציונות הדתית

הרשות למלחמה בסמים והאלכוהול וארגון נדב, נוער דתי בסיכוי מבית ה-OU ישראל יוצאים ביזומה חדשה: קמפיין נגד שתיה מופרזת של אלקוהול בציבור הדתי בחג הפורים. לקמפיין שותפים גם הרבנים: הרב דב ליאור והרב חיים דרוקמן וכן רבני ה-OU באמצעות ארגון נדב.

"האלכוהול נמצא במודעות הציבורית בגלל שפורים מתקרב", אומר הרב אבי ברמן, מנכ"ל ה-OU ישראל ומי שעומד מאחורי היוזמה להקים את נדב, "אבל צריך להבין שמדובר בתופעה רחבת היקף גם בשגרת היום יום. הרבה נערים רואים אלקוהול בסביבתם והגירוי גדול. לכן היה חשוב לנו להקים את נדב גם עבור נערים שהתנסו גם עבור אלה שמחפשים להתנסות וגם עבור ההורים שמחפשים עצות".

"שתיה פורים הינה מצווה, אבל כמו כל מצווה אחרת, צריך לקיים אותה באופן הגיוני". אומר צבי הנדל, יו"ר הרשות הלאומית למלחמה בסמים ובאלכוהול "למרבה הצער רבים חשים שהמצווה לשתות משמעה היתר להשתכר, ולא כך הדבר. יציאה מהמסגרות החינוכיות בתוספת שתיה לא מבוקרת, עלולה להביא בנים ובנות נוער להוללות עד כדי כניסה למצבי סיכון קשים הן בגוף והן בנפש. כולי תקווה שהשכל הישר ודברי הרבנים יגיעו לכל בית יהודי ושהמצווה תביא לשמחה ולא חס ושלום לעצב.

אני מאמין שהעובדה שלא שונוה נעשה קמפיין פרסומי בעידוד הרבנים מובילים בציונות הדתית, דוגמת הרבנים דב ליאור וחיים דרוקמן, תסייע בהעברת המסר החשוב הזה, בהנחלתו בלבבות ובהפיכת פורים הקרוב לחג שמח, אך גם פיקח".

ידידים יקרים,

קרוב ובא יום השנה לאובדן הנורא של חמשת בני משפחת פוגל הי"ד.

ב' אדר מתכנסים אנו ב'משכן אהוד', שביישוב איתמר כדי להתייחד עם הזיכרון החי של בני המשפחה שאינם עמנו, הטלטלה הנפשית והרושם העז שהותיר המעשה הנפישע אצל המוני בית ישראל, הביא אותנו, תלמידי הישיבה ורביה לעסוק בחיבור המתבקש כל כך של הקבוצות השונות בעם ישראל. ואכן מאז אותו יום, המר והנמנה, מגיעים ל'משכן אהוד' אנשים רבים מכל קצות הארץ, מהעיר ומכפר, דתיים ושאינם דתיים בעלי דעות מנוגדות אלו לאלו ובקיצור המוני בית ישראל. בהתכנסות למשכן אהוד ביום השנה אנו מבקשים להביא לידי ביטוי את הזיכרון החי של אובדן בני המשפחה בהשתתפותכם, יחד עם אישי ציבור רבים ו'עמך ישראל'.

**בציפיה לבואכם ובידידות רבה
הרב אביחי רונצקי**

חולמים להיות אמנים?

**"פרדס" - בית הספר הדתי הגבוה
לאמנות חזותית,** יפתח בשנה"ל
הקרובה בקמפוס האקדמי "גבעת
ושינגטון". "פרדס" יהיה לבית עבור
גברים ונשים המבקשים להציב
רף גבוה של מחויבות והתמסרות
לאמנות כמקצוע עיקרי, וכדרך חיים.

בית הספר יעמיד קול חדש של יוצרים
ויוצרות המביאים עימם את השראתו
של עולם הרוח היהודי ומבקשים
ליצור ולהתבטא במרחב התרבותי
הכללי, תוך יצירת זיקות חדשות בין
עולם האמנות לעולם הדתי, באופן
שיפריה ויעשיר את שניהם גם יחד.

תוכנית הלימודים כוללת מערך
הכשרה ברמה המקצועית ביותר,
בהדרכת צוות אמנים ואמניות
מהבכירים והמקוריים ביותר באמנות
הישראלית, וזאת במטרה לאפשר
לתלמידי/ות בית הספר לפתח יצירה
מקורית וייחודית המשתלבת בשיח
התרבותי הישראלי ואינה נבדלת ממנו.

לרשות התלמידים עומדים מגורים
מוזלים במעונות הקמפוס, יחד
עם תלמידי "מזמור" - בית הספר
למוזיקה, באווירה של 'כפר אמנים'.

בצוות הנהלת בית הספר נמנים:

פורת סלומון - מנהל בית הספר.
אמן. לומד לתואר שני בתוכנית
ההמשך של "בצלאל".

יונתן אמיר - מנהל אקדמי. מבקר
אמנות, מרצה ועורך שותף של כתב
העת המקוון לאמנות "ערב-רב".

הרב מרדכי ורדי - ראש בית המדרש
וראש תחום וידאו-ארט. חבר הנהלת
ביה"ס לקולנוע "מעלה" וביה"ס
למוזיקה "מזמור", במאי ותסריטאי.

בקרו אותנו בדף הפייסבוק:

fb.com/PARDES.ARTschool

לפרטים ויצירת קשר: 08.8511506
פרדס. אמנות שהולכת עד הסוד

דפנה שלום, מרצה לצילום בפרדס
בתמונה: פרט מתוך "המבדיל", מיצב וידאו דו ערוצי, 2008

בואו ליום הפתוח בפרדס!

יום חמישי, י"ח אדר 28.2, 16:00

בתוכנית: מרתון רישום

כיתות-אמן יתקיימו במקביל, ויציעו מגוון
התנסויות בגישות שונות של רישום, באווירה
חגיגית, בליווי מוזיקה חיה.

לאחר מכן תתקיים **הרצאה והיכרות עם**
התוכנית ועם צוות ההיגוי של בית הספר.

המכללה האקדמית לחינוך
גבעת ושינגטון

פ בית הספר הגבוה לאמנות
גבעת ושינגטון
ר — **ד** — **ס**

לשיטות מסוימות, לבנות את ביהמ"ק עלינו לעשות את ההכנות בשני תחומים. ראשית, לומדי התורה צריכים להתעסק יותר ויותר בלימוד 'קדשים' ו'טהרות', שלא היו אקטואליים בגלות ורק בודדים עסקו בהם. וכן מבחינה מדינית, כשם שעם ישראל חוזר וגואל את ארצו, ולא פחות מכך, צריך לגאול את מקום המקדש ולהחזירו לבעלות עם ישראל.

אין לנו מקומות קדושים, אלא רק מקום אחד, והוא אינו קדוש מצד עצמו אלא משום שעם ישראל קידש אותו בזמן שלמה המלך. בחוברת 'לשלושה באלול' מסופר שהנציץ הבריטי שאל את הרב קוק האם רצון היהודים הוא להרוס את המסגד שבהר הבית ולבנות שם בית מקדש. ענה לו הרב קוק, שהעולם יתרומם לדרגה כזו שייבינו את הצורך במקדש, ואומות העולם עצמן יבקשו מעם ישראל לבנות את ביהמ"ק, כי זה גם לטובתם.

יהי רצון שנזכה להחזיר את מקום המקדש לבעלות עם ישראל ונוכל לשמור על קדושתו של המקום, עד שיענה עלינו ה' רוח ממרום, ויתקיים בנו הפסוק "נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשאל מגבעות ונקהרו אליו כל הגוים" וממנו תצא אורה לעולם וממנו תצא הוראה לעולם ■

אותיות שבהן נבראו שמים וארץ, שיועד מה רומז כל כלי בעולמות העליונים, ומה רומזת ההצטמצמות שלו בעולמנו. כל פרט שחסר שם, ולו הקטן ביותר, היה פוגם. דווקא בצלאל נבחר לבנות את הכלים. סבו של בצלאל נהרג כאשר ביקש למנוע את מעשה העגל, לכן ודאי שלא היתה לו שום מחשבה פגומה.

לא היה מספיק שאומנים יבנו וייצרו את המשכן וכליו מבחינה טכנית, אלא היה צורך באדם שיועד לצרף אותיות שבהן נבראו שמים וארץ, שיועד מה רומז כל כלי בעולמות העליונים, ומה רומזת ההצטמצמות שלו בעולמנו

את הארון ואת הכרובים בנה בצלאל בעצמו, שהרי בתוך קודש הקודשים הוכנסו צורות, והרי היהדות שלפה את חרבה להלחם נגד כל הגשמה, אולם בצלאל התכוון אך ורק לשם שמים.

כבר הובטח לנו על ידי הנביא יחזקאל שייבנה בית שלישי. גם כאשר אין עדיין אפשרות מעשית,

לפי ראשונים רבים, באותם ארבעים יום בהם משה רבנו היה על הר סיני נאמרו לו פרשיות אחרות וגם הציור על הקמת המשכן. הכוונה היא שאותו כבוד ה', הענק, חביון העז הזה, שהיה חונה והיה נראה בהר סיני, ישכון על המשכן ועל הכרובים. במעמד הר סיני היה גילוי שכינה. דבר ששימש לאחר מכן כמקום השראה הן לדיבור אל משה רבנו והן להנהגת כלל ישראל, שראו שממקום זה שואבים התרוממות רוח והשפעות תרומיות שמרוממות את האדם מבחינה רוחנית.

בפרשתנו מופיעה המצווה לבנות את בית המקדש, אשר אליו יעלו לרגל, בו יקריבו קרבנות וממנו עם ישראל ישאב קדושה. בזמן שבני ישראל נדדו במדבר היה המשכן, אולם לאחר שנחרב לא התקדש מקום המשכן לדורות. ה'מנחת חינוך' אומר, שאפילו אם נדע את המקום המדויק שבו עמד המשכן בשילה או בנוב - המקום לא התקדש. גם הר סיני, למרות שהיה עליו גילוי שכינה, לאחר שהסתיים המעמד, אפילו הצאן והבקר יכלו לרעות שם. רק מקום המקדש בירושלים התקדש על ידי שלמה לשעתו ולעתיד לבוא לעולמי עולמים. המשכן וכליו אינם רק חפצים בעלמא, אלא כל כלי רומז למשהו מסוים.

לא היה מספיק שאומנים יבנו וייצרו את המשכן וכליו מבחינה טכנית, אלא היה צורך באדם שיועד לצרף

כשר אבל...

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

בירושלים שהם לפי חז"ל, בני המן. עמלק תמיד מופיע לפני בני המקדש, אחרי שירת הים, אחרי מינוי מלך, אחרי אישור של כורש וכאן. מרדכי, מראשי העם באותה תקופה, רואה שמתעכבת בנייתו של בית המקדש (תלוי בגישות השונות האם אחשוורוש הוא חשיר או מלך אחר) והעם למרות זאת יושב שליו ושמח בזמן שמאכילים אותו בהכשרים מהודרים. פעם נסעתי לכנס רבנים בארה"ב ואחד הרבנים שם אמר לי: אני לא מבין למה אנו צריכים לעלות לארץ? מה רע לנו כאן? יהדות - יש, חינוך - יש, כשרויות למהדרין - בשפע וכשיש כנס אתם באים להרצות לנו... זה מה שקרה למרדכי, הוא היה מזועזע, הוא החליט לעשות סמינריונים לציבור הרחב, ניסה לגייס את התקשורת ושום דבר לא השתנה. אז הוא חיפש מה ניתן לעשות על מנת לזעזע את העם וההמשך ידוע. בעבר שאלנו אתכם מספר שאלות נצח על המגילה ושימחתם אותי בתשובותיכם, אך נשאר לי עוד כמה שאלות שארצה לשמוע את דעתכם ולצרפם ל'גילוי' הבא...

כבר שאלנו כיצד המלך מוותר על הבקשיש (שיש המשערים שמדובר על מליארד דולר)? האם הוא היה כזה צדיק שחשש שאם ייקח כסף יחשדו בטוהר המידות? למה מרדכי כל כך לחוץ להסתכן בפתרון מיידי, כאשר יש כשנה עד תאריך הגזירה? למה יש שיח אילמים בין מרדכי לאסתר? ומדוע שולחת לו בגדים? וכי היא חושבת שאין לו בגדים משלו? למה אסתר מסתכנת להיכנס אל המלך? הרי היא יכולה לשלוח לו מכתב (אהבה) ולבקש להיכנס ולספר לו אז הכל? אני תלוי בתשובותיכם.

■ pvpuah@gmail.com

המקדש. בלשצר חישב את הזמנים, וכשהגיעה שנת ה-70 מתחילת מלכותו של נבוכדנצר ולא נגאלו - עשה סעודה גדולה - "השתא וודאי תו לא מפרקי", אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו" (גמ' מגילה יא (אך הוא טעה, כיוון שהמניין מתחיל מחורבן הבית. אחשוורוש, לעומתו, שחיבש את הזמנים מגלות יהויכין (של מרדכי), עשה משתה בשנת שלוש למלכו לציון העניין. אך, באמת 70 שנה אחרי חורבן - נתן דרייט (השני) לבנות את המקדש. [ראה את כל הסוגיא במגילה יא].

סעודתו של אחשוורוש היתה כסעודתו של בלשצר שעניינה היה לחגוג את החורבן של עם ישראל, ואת אי-קיום נבואת הגאולה - מקץ 70 שנה. אחשוורוש פעל לייאש את עם ישראל מן הגאולה, גם בתחילת מלכותו

אם כן, סעודתו של אחשוורוש היתה כסעודתו של בלשצר שעניינה היה לחגוג את החורבן של עם ישראל, ואת אי-קיום נבואת הגאולה - מקץ 70 שנה (לפי חשבוננו): "השתא וודאי תו לא מפרקי" (גמ' מגילה יא) אחשוורוש פעל לייאש את עם ישראל מן הגאולה, גם בתחילת מלכותו (עזרא ד,ו) - ובמלכותו אחשוורוש, בתחילת מלכותו-קָתְבוּ שְׁטָנָה, עַל-יִשְׁבִּי הוֹדָה וַיְדוּשְׁלָם. כותבי השטנה גרמו להפסקת עבודות הבניה

זיכני הקב"ה וכאשר שערי ברית המועצות היו עדיין סגורים העברנו שיעור טלפונית למסורבי עליה במוסקבה. כשעלו ארצה, לימדנו בארגונים 'מחניים'. כשהגענו למגילת אסתר, שאלתי בדרך אגב, האם אפשר לשתות ולהשתכר במשך חצי שנה ולנהל מדינה תוך כדי?

פרץ של צחוק נשמע באולם - "הרב, יש פתגם ברוסית שבכל יום שאתה שותה יין חדש אתה מתפקח על ידו מהיין של אתמול ורואה שהוא יותר טוב" (אני מקווה שדייקתי בזכרונאי).

המגילה פותחת בתיאור של משתה אחשוורוש. על כך כתוב (מגילה יב): "שאלו תלמידיו את רשב"י - מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה... מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע..." אך, מהו האיסור להשתתף במשתה?

מבחינת האוכל יש להניח שהכל היה בד"ץ ומי שהתעקש דווקא 'רבנות' נתנו לו, שהרי הכלל בחצר המלך אחשוורוש היה: "לעשות כרצון איש ואיש" (אסתר א' ח')

אך אומרת הגמ' (שם): "אמר ר' יוסי בר חנינא מלמד שלבש (אחשוורוש) בגדי כהונה. ועל הפסוק "וכלים מכלים שונים" - שהוציא כלי המקדש והשתמש בהם בסעודה. (ולכן אחינו האשכנזים קוראים מילים אלו במנגינה של מגילת איכה). הגמרא מדייקת בלשונו: "מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" - ההנאה היא נקודת הכשל, לא האכילה. גם אם נאמר שנכפה עליהם להשתתף, היה עליהם לשבת ליד השולחן כמי שכפאם שד!

אך לשם מה לבש אחשוורוש בגדי כהן גדול? מלכי הכשדים, פרס ומדי התייחסו ברצינות מלאה לדברי ירמיהו שבעבור 70 שנה יחזור עם ישראל ויבנה

ההתנערי מעפר קומי

במלאת שנתיים לרצח של בני משפחת פוגל הי"ד

פרסומי ישראל

טקס יום הזיכרון השני ייערך ביום ראשון ז' באדר תשע"ג (17.2) ב"משכן אהוד" בישיבה באיתמר

העלייה להר המנוחות בשעה 10:00

יום עיון 14:00-16:00 ♦

14:00 - הרב אביחי רונצקי

14:45 - הרב שמואל אליהו / שיעור לנשים - הרבנית עידית איצקוביץ

15:30 - הרב אלישע וישליצקי

*עזרת הנשים פתוחה בכל השיעורים

16:00 ♦ - הנחת אבן פינה לפנימיות תלמידי הישיבה

שייבנו בעז"ה במהלך השנה בצמוד לישיבה.

17:00-19:30 ♦ - טקס אזכרה לאומי בהשתתפות:

השר אלי ישי, השר ישראל כץ, השר יעקב נאמן, השר יעקב מרגי,

יו"ר מוא"ז שומרון גרשון מסיקה, ח"כ נפתלי בנט, ח"כ אורי אריאל,

אלוף פיקוד מרכז ניצן אלון, משפחות פוגל ובן ישי, רבנים, ואישי ציבור נוספים...

♦ האירוע ילווה בהפעלות לילדים ובהופעתו של הזמר אהרון רזאל.

נשמח בהשתתפותכם,

משפחת
פוגל ובן-ישי

הרב תא"ל (מיל') אביחי רונצקי
ראש הישיבה הגבוהה באיתמר
הרב הראשי לצה"ל לשעבר

בית הישיבה הגבוהה
באיתמר

הסעות תצאנה מירושלים, ומתל אביב דרך פ"ת בשעה 14:30
להרשמה: yg.itamar@gmail.com

לפרטים נוספים ולתרומות: 02-9978114

ממשיכים את הרוח

הצטרף לידידי הישיבה
וקבל ספר "אורות של שבת"
או דיסק "להרים את הרוח"
במתנה

מוסדות בית מדרש איתמר (ע"ר)
ישיבה גבוהה • הסדר • כולל
משכן אהוד

שאלה

אני מחנך בכיתת בנים בבית ספר יסודי. בבית הספר אנו מתלבטים האם לחייב את כולם לבוא לתפילה בבית הספר, גם בני מצוה וגם קטנים, או להסכים להורים הרוצים שבנם יתפלל איתם, ואח"כ יגיע לבית הספר. אני רוצה להוסיף שהורים רבים מדווחים על כך, שבנם מתקשה לקום בבוקר. זו אולי סיבה לחייב את כולם כדי שיהיו חייבים לקום.

תשובה

אפתח בהערה לסדר. מחנך כיתה יכול לשאול שאלה פרטית, כיצד לנהוג בכיתתו. אך מכיוון שכתבת שאצלכם מדובר בהתלבטות בית ספרית, לא מן הראוי לשאול ולחייב את כל בית הספר לשמוע. אם המנהל שואל, זכותו לשאול בשם בית הספר. לכן, אני מדגיש, שדברי אינם פסק או הנחיה, אלא חוות דעת בלבד.

ולשאלתך - אכן, יש צדדים לכאן ולכאן. מחז, ילד המתפלל עם אביו, זו זכות גדולה לאב. חובת החינוך של האב לבנו כוללת את לימוד הבן להתפלל. בסימן צ"ח, ס"ק ג' מביא המשנ"ב את דברי השל"ה הכותב, שלא להביא ילדים קטנים לבית הכנסת. אולם, אם הגיעו הילדים לחינוך, אדרבא, "יביאו אתו לבית הכנסת וילמדוהו אורחות חיים, לישב באימה ובריאה". מאידך, לא כל האבות יכולים לשמש דוגמא לילדיהם כיצד להתפלל. אם כן, עדיף שיבואו להתפלל כראוי, בתפילה מסודרת בבית הספר.

בנוסף, לא תמיד לאב יש מניין קבוע אליו הוא הולך, נמצא שכאשר הבן צריך ללכת עם אביו, פעמים לא מעטות הוא לא יתפלל כלל, כי האב קם לפניו (או אחריהם...). לעומת זאת, בבית הספר זהו מניין

קבוע. ההכרעה בין שתי האופציות, צריכה להיות בהתאם להתנהלות התפילה בבית הספר. יש נערים המשתדלים לכבד את התפילה, לא לדבר ולא להרעיש, אלא להשתדל להתפלל. כמוכן שראוי לעודד מגמה כזאת ולחזקה. אכן, יש נערים שאינם מוצאים לעצמם מקום, הם חייבים לנוע,

אם ילד קם מפני שהוא חייב להגיע לבית הספר, משמעות הדברים היא, שאנו מסלקים מעליו את תחושת האחריות. מפני שהוא אינו מגיע מתוך אהבת התפילה אלא מחשש שהוא יענש, אם לא יבוא. וברגע שלא יהיה חשש עונש, למשל בשבת, אין סיבה לקום

להניע את הכסאות ולנסות להערים על המורה או המדריך. אחרים, אינם מפריעים לתפילה, אלא פשוט לא מתפללים. דבר זה הוא המכריע, אם לחייב את הילדים לבוא לתפילה השקטה והמסודרת בבית הספר, או לאפשר למי שרוצה בכך, להתפלל עם אביו, מתוך הנחה שבבית הספר

התפילה אינה מסודרת ואינה מחנכת. בדברך הזכרת את שאלת ההתעוררות והקימה בבקר. זה נושא שרבים מההורים ומבני הנוער "נופלים" בו. שם המשחק הוא "נטילת אחריות". זהו יסוד חינוכי שצריך לטפח אותו עוד ועוד. לכן, לא נראה לי שהחובה להגיע למניין בבית הספר תתרום לכן. אדרבא, אם ילד קם מפני שהוא חייב להגיע לבית הספר, משמעות הדברים היא, שאנו מסלקים מעליו את תחושת האחריות. מפני שהוא אינו מגיע מתוך אהבת התפילה אלא מחשש שהוא יענש, אם לא יבוא. וברגע שלא יהיה חשש עונש, למשל בשבת, אין סיבה לקום.

עם זאת, חלק מהחינוך הוא גם לעמוד בחובות המוטלות עליו. לפיכך, כאמור: אם בבית הספר מתקיימת תפילה נעימה, מסודרת, שאינה מלווה בהערות וגערות של מורים בתלמידים, אפשר לחייב את כולם לבוא ולהשתדל להאזין עליהם את התפילה, כדי שאכן יקחו על עצמם את האחריות והחובה להגיע ולהתפלל, וחובה זו תלווה אותם הן בימי חול והן בשבת. אם לא כך נראית התפילה בבית הספר, נכון הוא לאפשר לאבות להתפלל עם בניהם

מכון הלכה ברורה
ובירור הלכה
בשיתוף "בית הרב"
מתכבדים להזמין
את הציבור

למעמד הסיום
וההוצאה לאור
של הכרך ה-25

מסכת
הוריות,
עדייות
ואבות

עם "הלכה ברורה
ובירור הלכה"

בהשתתפות: הרב חיים דרוקמן שליט"א, ראש ישיבות בני עקיבא
הרב אליהו אברזיל שליט"א, רב שכונת בקעה ואב"ד ירושלים
כבוד ראש העיר, מר ניר ברקת
נציגי הציבור ונבחריו: הרב ניסן סלומיאנסקי והרב אלי בן דהאן
ונציגי התורמים הרב יצחק חרץ
סיום המסכת ע"י ראש המכון, הרב אריה שטרן

בחלק השני של הערב ולרגל יום הזיכרון של
מו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל
יתקיים רב שיח על פעולתו ויוזמתו בנושא ההתיישבות בארץ ישראל

בהשתתפות: הרב מנחם פליקס-מראשוני המתיישבים בחברון ובשומרון
מר יהודה הראל - מרום גולן
מר אורי אליצור - עורך "מקור ראשון"
ובהנחיית הרב יוחנן פריד, דובר גוש אמונים
בחלק זה יוקרנו גם סרטים תיעודיים

המעמד יתקיים אי"ה ביום רביעי י' אדר ה'תשע"ג
בשעה 18.30 ב"בית הרב" רחוב הרב קוק 9, ירושלים.

מדוע לא הגיב הרב צבי יהודה הכהן קוק לנִקישוֹת על דלת ביתו?
 מדוע ענה לאנשים שונים תשובה אחרת על אותה שאלה? מה הם דברי חזונו
 הנבואי שהתנשמו? כיצד אפשר לדבריו להתחמש ב"עצבים של ברזל"? מדוע
 נמנע הרב מלשתות את כוס היתה שהכינו לו? ומדוע, מדוע עשרות שנים אחרי
 פטירתו עדין יושבים וקוראים ספרים עליו?

משמיע ישועה

המהדורה הצעירה

לרגל
שנת הריצ"ה
בחמ"ד
הנחות מיוחדות
ליחידים
ולבתי ספר

לכשיו
אם אולבים!

סיפורו של הרב צבי יהודה קוק
מעובד לילדים, מנוקד ומאוייר

להשיג בחנויות ובהוצאה:

אור עציון ספרי איכות תורניים 08-8502822
www.machon.oretzion.com

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

על חשבון הברון

אל מול ההתנדבות מרוממת הלב של עם ישראל ותרומתו לבניין המשכן, ואחר הקדמת "המבדיל בין קודש לחול", כדאי שנפנה מבט להתנדבות מעוררת הפליאה של גורמים מעבר לים הבוחשים בכספם בנעשה בארצנו הקטנטונת.

ידיעה שהתפרסמה באתר האינטרנט של ערוץ 7 דיווחה על 'סמינר סוף שבוע' שקיימה 'יוזמת ז'נבה' בשבת שעברה לעשרות פעילי ליכוד, ראשי סניפים וחברי מרכז, לקידום התמיכה ב'רעיון שתי המדינות'. ממנוחת סוף השבוע בכפר המכביה על חשבון הברון יצאה בין היתר הצהרתו האומללה של הח"כ לשעבר - שנפלט מרשימת הליכוד בבחירות האחרונות - מיקי איתן, כי "ראוי שבסניפי הליכוד ובוועידתו יתקיימו דיונים בנושא הזה וישמע גם קולם של הרבים המצדידים בהכרזת נתניהו על הצורך בפתרון הסכסוך בדרך של שתי מדינות לשני עמים". במחיצתם של חברי הליכוד שבתו בכפר המכביה גם יוסי ביילין, השר לשעבר לענייני אסירים ברשות הפלסטינית - אשרף אל עג'רמי ופעילים מרכזיים נוספים במטה יוזמת ז'נבה.

יוזמת ז'נבה, נזכיר למי שכבר שכת, היא עוד מסלול עוקף דמוקרטיה מבית היוצר של השמאל הישראלי, שהתייחס מהדמוקרטיה הישראלית ומחפש לו

דרכים עוקפות בכדי לכפות את דעתו על הממשלה הנבחרת. בשנת 2003 התכנסו בחסות ממשלת שווייץ "צוותי משא ומתן ישראלים ופלשתינים" וגישו 'הסכם שלום' תוך עקיפת הממשלה הנבחרת וחתירה תחת סמכותה. ההסכם שווק לחברה הישראלית באמצעות קמפיין מאסיבי בעלות של מיליוני שקלים, שמקורם, איך לא, בתרומותיה של

יוזמת ז'נבה, נזכיר למי שכבר שכת, היא עוד מסלול עוקף דמוקרטיה מבית היוצר של השמאל הישראלי, שהתייחס מהדמוקרטיה הישראלית ומחפש לו דרכים עוקפות בכדי לכפות את דעתו על הממשלה הנבחרת

הפטרונית, ממשלת שווייץ, וכן באדיבותם הרבה של האיחוד האירופי וממשלות זרות נוספות. מאז, מקדם 'מטה יוזמת ז'נבה', שממשיך ליהנות מזרם התרומות הזרות, את יוזמת השלום שלו, הן באמצעות קמפיינים פנים-ישראליים והן באמצעות המשך החתירה מאחורי גבה של הממשלה הנבחרת

מול גורמים בינלאומיים, בניסיון לשכנעם לכפות על הממשלה בישראל את מתווה ההסכם. יש אומרים שאת הגירוש מגוש קטיף הגה פורום החווה של שרון כמעין קונסטרקציה ליוזמת ז'נבה, תהליך מדיני חלופי שישחרר מעט את הלחץ שגרם הקמפיין כנגד 'הקיפאון המדיני' שבו הואשם שרון.

מהידיעה האמורה לא ניתן לדעת אם משתתפי הסמינר שילמו על האירוח בכפר המכביה. אך לא אתפלא אם יתברר שהיתה זו ממשלת שווייץ שהתנדבה לארח את המשלחת המכובדת ועשתה בכך ניסיון נוסף להשפיע על מפלגת השלטון במדינת ישראל. המעורבות החצופה הזו, ולא פחות מכך השיטות הפסולות שבהן נוקט השמאל הקיצוני בישראל, צריכים מאוד להדאיג אותנו. אם הממשלה הבאה רוצה להצליח לשלוט, הרי שהמלחמה בשיטות האנטי-דמוקרטיות הללו חייבת להיות אחת ממטרותיה המרכזיות. בקדנציה הקודמת לביבי לא היה די אומץ לעשות את זה. בקדנציה הנוכחית כבר לא בטוח שיהיה לו הרצון לכך...

בינתיים, אנחנו - שאין לנו את ממשלת שווייץ ודומותיה - מתנחמים ברוח ההתנדבות שלא עזבה את עם ישראל מראשית היווצרותו במדבר ועד עתה. ■

מצאנו נפט!

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

נכתב MADE IN ISRAEL. בציבור שררה תחושה שהנה, לאחר המשבר הכלכלי הקשה ותקופת ה"צנע" המדכאת, עומדת המדינה לפרוץ ולשגשג כמו אחת מנסיכויות הנפט העשירות. ההתלהבות הייתה עצומה, הרדיו לא פסק להשמיע את השלאגר שעד היום מתנגן באזני: "נפט! נפט! נפט! נפט! נפט זורם בחוליקאת...".

בשדות חלץ בוצעו כשמונים קידוחים, אך התחזיות האופטימיות התנפצו אל מול המציאות המאכזבת. תחילה עדיין נראו בשטח לא מעט משאבות נפט פעילות, "חרגולים" עולים ויורדים, אך התברר כי כמות הנפט שהפיקו הייתה מאכזבת ולא ענתה על הציפיות הגדולות. חיפושי הנפט בארץ לא פסקו והם נמשכים גם היום. אמנם נפט גולמי טרם התגלה אך בראשית המאה העשרים ואחת נמצאו כמויות אדירות של גז טבעי, מקור אנרגיה ידיות יותר לארץ ולתושביה. ■

כפוף המבעבע מפתח הקידוח, ההולך ומתגבר עד שפתאום הופך לזרם נפט אדיר בעוצמתו, שהתרומם עד לראש מגדל הקידוח. חליפות בוקר וכותנות משי מהודרות של אנשי הפקידות הוקרבו מתוך אהבה לנוזל השמנוני שבקע ממעבי האדמה. הפועלים החרוצים עומדים מעל הבאר ומתקלחים בזרם הנפט השחור וצהולים מעושר.

השמועה המרגשת על גילוי הזהב השחור פשטה במהירות, כאש בשדה נפט. תחנת הרדיו היחידה שפעלה במדינה, "קול ישראל מירושלים", לא פסקה מלפרסם את הידיעה. טלוויזיה טרם הייתה, אך תמונות פועלי הקידוח העבריים, המוכתמים מפנץ הנוזל השחור, הופיעו בגדול בעמודים הראשיים של העיתונים והפכו לסמל. אלפי ישראלים נהרו דרומה כדי לצפות בפלא ואפילו ראש-הממשלה ושר הביטחון, דוד בן-גוריון, ירד לאתר הקידוח. רבים קנו למזכרת בקבוקים המלאים בנפט גולמי, שעליהם

לאחר קום המדינה נהנו מדינות ערב מיתרון כלכלי ופוליטי בזכות הנפט, "הזהב השחור", הנמצא בארצותיהם בשפע. קברניטי המדינה וכן אנשי עסקים העלו סברה הגיונית: אם במדבר סיני, הסמוך לנו, יש מאגרי נפט גדולים, מדוע לא יהיו כאלה גם אצלנו?!

אמנם עד אז התמחו החלוצים רק בקידוח בארות מים לעומק של עשרות מטרים בלבד. הפעם עמלו הקודחים ימים רבים בשדות חלץ וכבר הגיעו לעומק של קילומטר וחצי ועדיין לא מצאו את המטמון המבוקש. אך הנה, בין כסה לעשור שנת תשט"ז, בימים בהם אומרים בתפילה "ממעמקים קראתיך", בהגיע המקדח לעומק של 1.515 מטר, פרץ לפתע סילון נפט אדיר מבטן האדמה ושטף את פניהם הצוהלות של הקודחים המאושרים. וכך נכתב בעיתון דבר: "הגזים אינם פורצים עוד. האם נכשל הקידוח? לפתע נקרעת השלווה הרוגעת בקולות

Joseph kauffman

מעיל פליז דו"צ WindBlock PRO-X החדש + גופיית פליז

במחיר מבצע 269⁹⁹ ₪

לפרטים: 09-7941048 | 050-7344422 | www.j-k-shop.com | חפשו אותנו בפייסבוק

ביריה שלנו

ד"ר נחום ברוכי - חבר קיבוץ בארות יצחק

'ביריה שלנו' הייתה קריאת תגר של הישוב היהודי בתקופת המאבק נגד שלטונות המנדט הבריטי, כנגד גזרות 'הספר הלבן', שאסרו על היהודים להתיישב בכל שטחי ארץ ישראל. ב"א אדר ימלאו 68 שנים לאירועים הסוערים שהתרחשו בביריה ועל כך ברשימה זו. ביריה הוקמה כמאחז פלמ"ח, במטרה לתקוע יתד בהרי הגליל, ולגשר בין הקהילה היהודית בצפת לבין יישובי עמק החולה. עקב אופייה של הקהילה הוטלה את המשימה על המחלקה הדתית של הפלמ"ח.

המחלקה הדתית הוקמה במסגרת הפלמ"ח בשנת תש"ב ועל חבריה נמנו חברי קיבוצים דתיים, קבוצה של בוגרי הסמינר למורים 'מזרחי' (היום מכללת ליפשיץ) וכן חברים מסניפי בני עקיבא ומיישובי המחלקה קמה בקבוצת יבנה ועברה לכפר הנוער עיינות. בצד העבודה החקלאית במשק, עסקה המחלקה באימונים ובמשימות מבצעיות, השתתפה במסעות הפלמ"ח למדבר וסיירה בשבילים העולים להרי חברון, לקראת הקמת קיבוצי גוש עציון. בשנת תש"ה בנו חברי המחלקה את מצודת ביריה ועסקו בהכשרת הקרקע ונטיעת יערות הקרן קיימת לישראל. שבועיים בחודש הוקדשו לעבודה ושבועיים לאימונים ומשימות שכללו סיורים ותצפיות על הכפרים הערביים והכנת תיקי מודיעין על מתקני הצבא הבריטי. בהיותם גשר אל יישובי הגליל, נטלו חברי ביריה חלק בהברחת מעפילים מעבר לגבולות לבנון וסוריה, ובהעברתם אל מרכז הארץ.

באחד מלילות שבט (תש"ו) נפתחה אש לעבר שני פלמ"חניקים, ששכבו בתצפית על מתקן צבאי בהר כען. השניים הצליחו להתחמק אך הבריטים לא ויתרו וערכו חיפוש יסודי במצודת ביריה ומצאו סליקים ובהם נשק רב ומסמכים שהעידו על פעילות נרחבת של ארגון ההגנה. כל חברי ביריה הושלכו לכלא ובמצודה התמקמו החיילים הבריטים.

הנהגת היישוב היהודי לא יכלה להשלים עם מצב של כיבוש יישוב שלם על ידי הצבא, וחששה פן יחזרו על כך ביישובים אחרים וכך יוכלו לחסל את הנוכחות היהודית באזורים שלמים. לכן החליטה לחזור לביריה ככול מחיר ובמהירות האפשרית. הוחלט לנצל את עליית ההמונים המסורתית לתל חי ביום י"א באדר. ואמנם, ביום י' באדר זרמו לעבר הגליל מאות צעירים ומבוגרים מרחבי הארץ. רק בהגיעם לקיבוצי עמק החולה נחשפו למשימה האמיתית. הם צוידו בכלי עבודה וחומרי בניין ועלו בארבעה טורים, בליל גשם וסערה, במעלה התלול. עם שחר הופיעו 3000 הצועדים בראש ההר והקימו מחדש את ביריה, סמוך למצודה הכבושה.

הצבא הבריטי לא ויתר ויצא במלוא כוחו לפנות את המעפילים, ששכבו על האדמה הקפואה, נאחזו זה בזה וסרבו לזוז ממקומם. המאבק נמשך ונמשך, כאשר מעפילים נוספים ממשיכים לעלות כדי לשוב ולבנות את הנקודה. לאחר שעות ויתרו הבריטים והתירו לקבוצה קטנה להישאר במאהל הרעוע.

ההנהלה הארצית של בני עקיבא חשה אחריות לנקודה שרוב חבריה היו בוגרי התנועה וגייסה את כל המדריכים, חברי גרעין ה', שעלו והכריזו על ביריה כ'קבוצת בני עקיבא השנייה' (הראשונה הייתה עלומים - סעד). לאחר חצי שנה נקרא גרעין ה' לגוש עציון להקים את עין צורים ובמקומו באו לביריה חברי גרעין ו', שהחזיקו במקום בתנאי מצור קשים מאוד במלחמת העצמאות.

עם הקמת המדינה הסתיים תפקידה הביטחוני של ביריה. בסביבה לא נמצאו אדמות ראויות לחקלאות ולכן עברו החברים לעין צורים והמצודה הפכה למרכז היערנות של הקק"ל.

בפורים מצווה להיות שמח. רק שלא תתחרט!

סרטוני ישראל

אמנם בפורים זו מצווה לשתות אבל אין מצווה לעשות דברים שתתחרט עליהם ואין רשות לעבור את הגבול ולבטל איסורי תורה. אז לפני שתשתה את הכוס הבאה חשוב: כשאתה שותה אתה לא מודע לסכנה!

פורים שמח. אל תהפוך אותו לעצוב!

מצטרפים לקריאה:

מוטב שלא ישתכר וכל מעשיו יהיו לשם שמיים

כבר כתב המשנה ברורה בשם חיי אדם (אורח חיים, סימן תרצ"ה): "ואמנם היודע בעצמו שידלגל אז במצווה מן המצוות... או שיהג קלות ראש... מוטב שלא ישתכר וכל מעשיו יהיו לשם שמיים". כמו כן עדיף שלא ישתו אלכוהול במידה שעלולה להביא חס וחלילה לפגיעה בגידרי צניעות.

הרב דב ליאור

למנות 'חברותא' שישגיח על השותים מפני הסכנה

מצוות השתייה בפורים אינה מתירה שתייה מופרזת, הוללות ושכרות ללא גבול. אני קורא לבני הנוער ולהורים להישמר משתייה מרובה בפורים ולמנות 'חברותא' שישגיח על השותים מפני הסכנה.

הרב חיים דרוקמן

בשותף נדב נוער דתי בסיכוי מיסודו של ה-OU ישראל

נקניקיות. לא רק בשר

הנקניק או הבשר הקפוא יכול להגיע משחיטה כשרה למהדרין אבל התוספים הללו יכולים להכיל חומרים ברמות כשרות שונות, כשהשימוש בהם נסמך על שיטות מקלות. נקניקיות ונקניקים, למשל, ארוזים בדרך כלל בתוך שריוול. בחלק מהמקרים עשוי השריוול הזה מעיבוד של חזיר או בהמה שלא נשחטה כהלכה. התקשרתי לרב משה כ"ץ מארגון כושרות ושאלתי אותו האם יש בעיות בבשר מעובד. הרב כ"ץ הציע לי לעיין ברכיבים של המוצר ושם ראיתי שיש הרבה תוספות, לדוגמה: מייצבים, חלבון צימח, סיבים תזונתיים, פוספט, ניטרט, תבלינים, גלוקוז, דקסטרזה ועוד. הרב המליץ לי שאם אני כבר רוכש בשר מעובד לרבות קבב, נקניקיות, פסטרמה וכדומה מומלץ מאוד לרכוש מוצרים אלו רק עם כשרויות מעולות משום שגם התוספות השונות שמוסיפים לעוף הטחון וגם טיב השחיטה שממנה הגיע הבשר לא תמיד ידוע. בצר לי חזרתי לתור שכבר התקצר ורכשתי עוף טחון ומהודר לקציצות המשובחות של אשתי לכבוד שבת קודש! **שלכם, כשרלוק**

אני לא באמת מודע לחומרים שהתווספו לבשר או העוף הטחונים. בכל הקפואים מוסיפים לבשר מים במטרה לנפח את המוצר וכדי להחזיק אותם בתוך העיסה הטחונה, מוסיפים חומרים שנקראים פוספטים שתפקידם הוא לשמר את המים בתוך

הרב המליץ לי שאם אני כבר רוכש בשר מעובד לרבות קבב, נקניקיות, פסטרמה וכדומה מומלץ מאוד לרכוש מוצרים אלו רק עם כשרויות מעולות

הבשר. באמצעות החומרים הללו אפשר לנפח את המוצר באחוזים ניכרים. בחלק מהמקרים זה מגיע אפילו עד לכדי 40% מים נוספים. שיטוט נוסף באינטרנט הבהיר לי מה הבעיה עם החומרים הללו. מוצרי הבשר הקפואים לסוגיהם: נקניקיות, נקניקים, פסטרמות, בשר ועוף קפואים מכילים כמויות גדולות של חומרים כאלו. כך שלמעשה,

השבוע בקשה ממני אשתי לקנות עוף טחון. בכל פעם שהיא מבקשת שאקנה עוף טחון, אני ממלא את החלק שלי והיא מכינה את הקציצות המעולות שלה. היא יודעת שאני רוכש את זה רק במעדניה עם השגחה טובה ושאיני אוהב לראות את הקצב טוחן את הבשר למול עיניי. אלא שהפעם כשהגעתי לקצביה גיליתי שיש תור ארוך מהרגיל והתלבטתי, למה לא לרכוש חבילה של חזה עוף טחון-קפוא, מה כבר יכול להיות?

ניגשתי לאחד המקררים והעמסתי לתוך העגלה שלי שני חצי קילו של עוף טחון קפוא. רגע לפני שפניתי לאזור של הירקות כדי להשלים את הקניה, צדה עיני שורה אחת שהייתה כתובה על כל אחת מהחבילות: "עד 10% מים נוספים". מים לא צריכים כשרות חשבתי לעצמי. אבל כדי להיות בטוח החלטתי לצאת לחקירה קצרה ומהירה. באמצעות הסלולרי שלי בדקתי מה המשמעות של עניין המים האלה, והאם יש להם השפעה על כשרות המוצרים. מסתבר, שבניגוד לעוף שאני קונה אצל הקצב, בכל מה שנוגע למוצרים קפואים,

מלון | אורחים

הדרישה לבית המקדש

הרב אריה שטרן - ראש מכון הלכה ברורה וביורו הלכה

ובאתם שמה" כלומר שהעיקר תלוי בדרישה, בהבנת הצורך לקביעת מקום של קדושה שכן אי אפשר למשל, להעלות על הדעת שיזכירו את השם המפורש בכל מקום שמתעסקים בו בדברים של חולין, ואע"פ שאנו מחשיבים מאד את הציווי האומה: "בכל דרכי דעהו" בכל זאת נצרכת הבחנה בין דבר לדבר באדם, בזמן ובמקום. על חשיבות הדרישה הזו ניתן לעמוד גם מתוך דבריו של ריה"ל בסוף ספר הכוזרי, כשהוא כותב: "ירושלים לא תיבנה כי אם כאשר ישתוקקו אליה בני ישראל תכלית התשוקה וכו'". יהי רצון שתהא הקריאה בפרשיות תרומה, תצוה, ויקהל ופקודי, מועילה לנו להתעורר במשהו לקראת קיומה של מצוות הדרישה הזו, ומתחילים במעשה של התרוממות על פי מה שנאמר: "ויקחו לי תרומה" ודרשו חז"ל: "אמר משה לפני הקב"ה במה תרום קרן ישראל, אמר לו, בכי תשא" ■

אפשרי רק ע"י רוב העם ולא ע"י מיעוט. בפרשיות הנקראות עכשיו בספר שמות מדובר על המשכן שנבנה עוד לפני הכניסה לארץ, ובאמת הגמרא במסכת כתובות [סב,ב] מביאה את זה כדוגמה ומשל לאהבה גדולה שרוצים לממשה מוקדם ממה שהיה מוסכם בתחילה. **כך אמרו שם: על רבי יוסי בן זמרא שפסקו לו תחילה שתיים עשרה שנים שילמד בטרם יישא את ארוסתו, אולם לאחר שראה אותה לא היה מוכן להמתין ונשאها מיד. על כך אמר לו אביו "דעת קונן יש בך, שכן מעיקרא כתיב "תביאמו ותיטעמו" ורק אח"כ "מקדש ה' כוננו ידיך" ולבסוף כתיב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". זאת אומרת שהקמת המשכן במדבר מבטאת חסד מיוחד שעשה הקב"ה עם ישראל להשרות שכניתו בתוכם עוד לפני הכניסה לארץ ובלי שהייתה דרישה מצידם להקימו.** אבל לדורות, כבר נאמר [דברים יב,ה] "לשכנו תדרשו

בשבועות אלה של חודש אדר אנו קוראים בתורה את הפרשיות העוסקות בפרוטרוט בבנין המשכן וכליו. המצווה בעיקרה כתובה בפסוק: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ומלכתחילה היא מכוונת לזמן שלאחר הכניסה לארץ, וכמו שאמרו במסכת סנהדרין [כ,ב]: "שלוש מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ, להעמיד להם מלך, להכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה. יש מפרשים הסוברים שהמצוות האלה תלויות זו בזו, כלומר- שאי אפשר לבנות את ביהמ"ק בהיעדר מלך, אבל אחרים כמו הרמב"ן [במדבר טז, כא] סוברים שאין תלות כזו ולכן הוא כותב שהייתה ביקורת על העם שאיחר לבנות את הבית לאחר הכניסה לארץ עד שהתעורר דוד וכאילו נזכר שיש צורך לקיים את המצווה הזו. באמת אין הכרעה ברורה בשאלה, אולם בנוסף לכך מצינו בספר החינוך [מצווה, צה] שכותב שבנין הבית

יש כפל מבצעים ויש כפל הנחות לתושבי יש"ע

10% הנחה מהמחירון

רכב שכור לשבוע במתנה!

נפגש בשמחות - ישראל: 050-9099000

יד חרוצים 22, א.ת. תלפיות, ירושלים | טל': 02-6783477

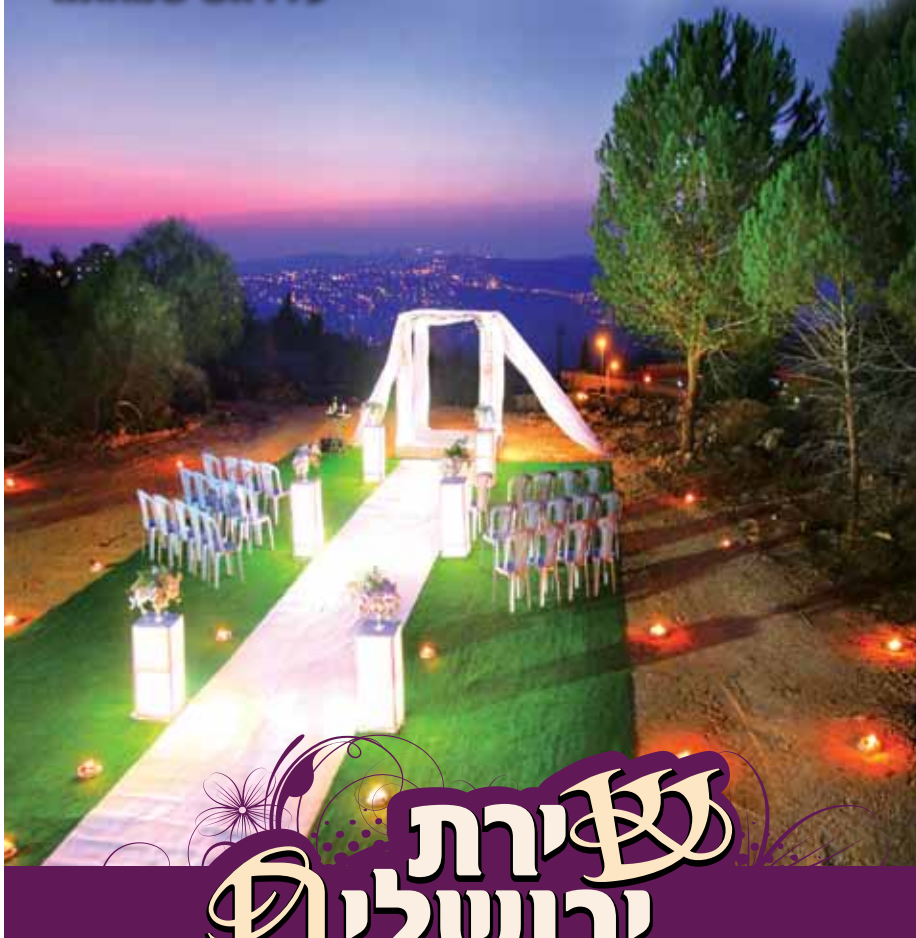
ירוק בעיר
אולמות גן וגם

ירוק בעיר למה לא גן וגם

גילידעת

נעלה את שירת ירושלים על ראש שמחתנו

שירת ירושלים

באולמי שירת ירושלים תיהנו מאירוע מרגש,
מנוף ירושלמי מרהיב ומשירות מסור מכל הלב.
בואו לחגוג בשירת ירושלים, זה מתנגן בדיוק לטעם שלכם.

אולם מעוצב לאירועים ולכנסים | עד 600 מוזמנים | מיקום בכניסה לירושלים
אפשרות לחופה תחת כיפת השמים | שתי כניסות נפרדות
מבחר אפשרויות קייטרינג | חניה צמודה

אולמי שירת ירושלים, רח' כנפי נשרים 64 ירושלים | 02-5002737 | 050-4140430

חכמה בזקנים

שילה כץ - מנהל היחידה ללימודי תעודה במכללת גבעת ושינגטון

הבחירות בישראל כבר עברו ועתה הגיע זמן "מעשה המרכבה". כל המפלגות עסוקות במיצוי כוחן האלקטוראלי ובאומנות ניהול המשא ומתן אל מול צוותו של מנהיג הליכוד-ביתנו שקיבל את המנדט לנסות ולהרכיב את הממשלה החדשה.

מטריד אותי משפט ששמעתי מפי מנהיג המפלגה השנייה בגודלה בכנסת הנוכחית, מר יאיר לפיד ראש מפלגת יש עתיד. באחד מנאומו הניצחון שלו (מעניין כיצד המונח 'צחון' הפך דבר כל כך יחסי, נדמה כי לפחות חמש מפלגות יתארו את הבחירות כניצחון עבורן...) אמר מר לפיד את המשפט:

"אלה הבחירות הראשונות שהילדים אמרו להוריהם במה לבחור", יאיר לפיד אמר זאת מתוך גאווה, מתוך תחושה שהמפלגה שלו הביאה לשינוי מבורך בתחום הבין דורי.

יאיר לפיד אומר שבבחירות הנוכחיות הייתה זו הפעם הראשונה שהילדים לא נועצו במבוגרים בשאלה "במי לבחור?" אלא עולם הפוך, הילדים אמרו להורים למי להצביע

אישית, הזדעזעתי מהמשפט הנ"ל. מה הוא בעצם אומר? יאיר לפיד אומר שבבחירות הנוכחיות הייתה זו הפעם הראשונה שהילדים (בלשונם ש"הילדים" כפי שמכנה אותם לפיד, הינם אזרחים בגירים - שמלאו להם 18), לא נועצו במבוגרים בשאלה "במי לבחור?" אלא עולם הפוך, הילדים אמרו להורים למי להצביע. התורה קובעת נחרצות בספר דברים פרק לב- "זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך". כל המסורת האנושית בכלל והיהודית בפרט בנויות על נסיון ה"זקנים" - זה שקנה חכמה, לקבל עצה ממי שכבר עבר דבר אחד או שניים בחיים שלו. לא תמיד חייבים להסכים ו/או לקבל את דברי ההורים, אך לשלול את העצה שלהם, לשלול את עצם הדו- שיח הבין דורי ולקבוע נחרצות שהדור הצעיר אמר /קבע במי לבחור, הינו מרחיק לכת ומזיק. אינני קורא לצעירים להיות תלויים בדברי אבותם, חשובה ביותר העצמאות המחשבתית והרעננות הנערית. אני יודע כי קיימת בעולם קידמה טכנולוגית אותה הילדים מובילים, גם ברור לי שיש ידע המצוי בדור הצעיר שהדור המבוגר אינו חשוף ואינו מוצא עצמו בתוכו, אך מכאן ועד אמירה של מנהיג ישראלי לפיה הילדים אמרו למבוגרים למי להצביע, הדרך ארוכה ומסוכנת. משפט כזה יוצא מבית המדרש של "העולם שייך לצעירים". אנו הצעירים יודעים, אנו הצעירים קובעים ואנו הצעירים שולטים. העולם חייב את כוחות הנעורים ואת האנרגיה הצעירה על מנת ליצור שינויים, מחאות ומהפכות. אך כדאי לו וראוי לו לעולם שמנהיגיו יהיו אנשי ניסיון, עם מעט שיבה בשערם וחכמת חיים באישיותם. מבורכת המגמה שצעירים נכנסים לפוליטיקה על מנת להשפיע על מרקם חיינו במדינת ישראל, מבורכת המגמה שצעירים מעורבים בעשייה הלאומית ורוצים לעורר שינוי. אך אסור לתת לרצון לשנות להפוך עולמות ולצאת נגד כל מה שנעשה כאן ע"י אלה שהקימו את המדינה וניהלו אותה עד כה תוך קשיים לא מעטים

איתמר תמר ורועי נשארו בקשר עם החברים באיתמר, הם נוסעים מידי פעם לשוב וחברים וחברות באים אילנו לירושלים, הקשר הוא הדוק. ואני מאוד שמחה. טוב לנכדים להיות בקשר עם איתמר, אנחנו זורמים איתם ונותנים להם את האפשרות לבחור. אנחנו שמחים שטוב להם.

חיבוק קודם כל גילינו שדרך הפיגוע הנורא שעברנו, עם ישראל הרגיש וביטא קשר מאוד עמוק לילדים ואלינו. עם ישראל הרגיש שיש משהו שייצא מהנשמות היקרות שחיבר את כל הזרמים של העם ומכל קצוות הארץ וחוץ לארץ, דתיים, חילונים, קיבוצניקים חרדים כולם דאגו ותמכו, הביעו תמיכה ואהבה. לא הופתעתי מכל האהבה שהורעפה על הילדים והמשפחה משום שהרגשתי שזה מכוחם של הילדים שלנו שנהרגו על קידוש השם. תמיד ידעתי שאנחנו עם מיוחד ושונה מכל העמים והאירוע הנורא חשף את העוצמות של עם ישראל בכללותו.

הזכרון הילדים שלנו היו אנשים טובים, פשוטים, אוהבים, שמחים וישרים, שואפים לטוב, אוהבי תורה, אוהבי עם וארץ ישראל. אני נזכרת ולא יכולה לשכוח את השיחה האחרונה שלי עם ביתי רותי בטלפון, זה היה ערב שבת ותוך כדי השיחה לא הפסקנו לצחוק. התכוננו לסעודת פורים וצחקנו על כמות האנשים שיגיעו לביתנו. זו הייתה שיחה שבה נפרדנו בצחוק גדול. כבר בשנה הראשונה תמר, ורועי וישי התחפשו.

כוח כנראה שהקב"ה יודע גם להכאיב וגם לתת כוחות גדולים. כגודל הכאב כך גודל הכוחות. הילדים שב"ה איתנו מוסיפים לנו הרבה כוחות וחיים ומקילים במעט על כל החסר. אנחנו לא מתעסקים במה שהיה, אנחנו חיים עם הרבה תמונות, מדברים עם הילדים על המשפחה וממשיכים קדימה עם אמונה שהקב"ה לא עוזב אותם ואותנו. משפחות פוגל וכן ישי פועלות יחד בשיתוף פעולה למען טובת הנכדים, גידול הילדים נעשה בשותפות מלאה.

משכן אהוד ביום חנוכת משכן אהוד ראיתי עוצמות של חיים, תורה ועשייה והרגשתי תחושה חזקה שנהרס בית פרטי ונבנה באיזשהו אופן בית כללי, המבנה המרשים הוא זיכרון חי ועוצמתי למי שהכיר את הנשמות האלה.

האמונה אני לא חושבת שהכאב אצל אדם דתי הוא פחות מאדם שאינו דתי. השוני מתבטא במשמעות הדברים. אנחנו מרגישים שזה מרים אותנו למעלה. גדלתי עם אמונה כזו שתמיד אמרו לנו שאנחנו בקושי מבינים פוליטיקה של בני אדם, איך אפשר להבין פוליטיקה של הקב"ה. אני מודה לאל שאני יהודיה מאמינה שזכיתי לעלות לארץ ישראל ולמרות הקושי והכאב הגדול לחיות את פעמי הגאולה.

אופטימיות זהירה אני מאחלת שנראה הרבה נחמה גם בצד הפרטי וגם בצד הכללי ושנאנחנו נזכה לראות בבנין בית המקדש בקרוב מאוד. לנכדים שלי אני מאחלת שימשיכו את המורשת של ההורים שלהם מתוך עוצמה ומתוך שמחה. אני בהחלט רואה שהם בדרך.

תוניסיה < צרפת < אלון מורה < ירושלים < מלמדת בבית מדרש לבנות צרפתיות < אמא לתשעה

ישבנו לשיחה מעוררת השראה עם טלי בן ישי, אמא של רותי פוגל הי"ד, על שמחה ועצב, על הנכדים המקסימים, על התמודדות עם הכאב, על פעולות ההנצחה, על אמונה, על ההחלטה על אף הקושי להאחז בחיים וסיימנו כתמיד באופטימיות זהירה

רקע נולדתי בעיר הבירה של תוניסיה, אני השניה מבין ארבעה ילדים וכשהייתי בת 11 עברנו לצרפת כי החלו הגבלות על היהודים ונוצר קושי במציאת עבודה. אבי עבד במסחר ואימי היתה עקרת בית. משפחתי היתה דתית ודרך בני"ע התחברנו לארץ ישראל. כשהייתי בת 18 עליתי לארץ דרך תוכנית עולים של הסוכנות היהודית. למדתי עברית באולפן באוני' העברית ולאחר מכן למדתי שנתיים חינוך באוני'. לאחר שילדתי הפסקתי את לימודי ולצערי לא השלמתי אותם. עם עלייתי גרתי ב-י, בהמשך חיינו גרנו תקופה במבשרת כחלק מיישובת מר"ץ, בהמשך עברנו לאלון מורה ולבסוף חזרנו לירושלים כיום. אני מעבירה שיעורי תורה בבית מדרש לבנות צרפתיות, נשואה לרב בן ישי ואמא לתשעה ילדים.

משוכנס אדר לאחר הפיגוע הנוראי שעברנו לפני שנתיים, שאלתי את עצמי איך אפשר לשמוח, שנאמר- "משוכנס אדר מרבין בשמחה". הגעתי למסקנה שהשמחה היא ממקום חזק ועמוק מאוד של אמונה שהקב"ה מנהל את עולמו. אנחנו לא יכולים להבין את דרכי ה' ועצם זה שאנחנו יודעים שה' אוהב את עמו ויש תכלית לכל דבר, זה נותן שמחה מעצם זה שלא מדובר בשמחה חיצונית אלא ממקום של חיבור לאינסוף. בפרספקטיבה של שנתיים החיים שלנו השתנו מאוד. הכאב לא מתחזק בגלל שר"ח אדר נכנס, אלא כי יש יותר אירועים סביב יום הזכרון שמתקיימים וזה גורם לקושי גדול יותר.

הנצחה עד כה נבנה בית מדרש מאוד יפה ומרשים ביישוב איתמר שבשומרון הנקרא 'משכן אהוד', ישנם מספר ספרי תורה שהכנסנו לזכרם של בנינו יקרנו, יש גן משחקים שנבנה על שמם ביישוב עלי, ישנו גן משחקים שהולך ונבנה ביישוב אחא. אני שומעת על עשרות תינוקות חדשים שנולדו ונקראו על שמם וההנצחה הגדולה ביותר עבורי ועבר משפחתי, הוא גידולם של הנכדים שלנו הילדים של אודי ורותי הי"ד.

נכדים הילדים מגלים כוחות מדהימים, אני חושבת שהם קיבלו בסיס של חיים מאוד בריאים שבלי ספק בעזרתם הם כואבים מצד אחד וממשיכים קדימה מצד שני. הילדים מוקפים בהמון חום ואהבה מצד המשפחות. ב"ה אנחנו רואים ילדים שגדלים ומתפתחים באופן בריא הן בגופם והן בנפשם תודה לאל. הכאב של הילדים ושלנו הוא חלק מחיינו ולעולם לא יגמר על גבי הכאב אנחנו ממשיכים לגדול ולצמוח מתוך אהבה ואמונה. תמר כיום בת 14, ורועי בן 10 וישי בן ארבע וחצי. תמר מתנהלת ומתנהגת כמו כל ילדה רגילה בגילה ומה שמעסיק אותה זה בעיקר הטלפון והחברות, ורועי מנגן בפסנתר וקורא הרבה. הוא אוהב לפגוש את חבריו מאיתמר וישי בגן, ילד שמח וחברותי ורוצה להתחפש לכבאי.

שרואה רחוק ומכילה אתגרים ושיפע. התפקיד אינו קל אך יש בידיך ה"כלים" לעשות זאת, "כלים" בלבוש תכונות ויכולות אמהיות, "כלים" בלבוש ילדים ספציפיים שזימן לך הקב"ה ודרכם לגדול ולצמוח. **מלאכת בניית המשכן היא מלאכה מורכבת שנעשית מתוך התבוננות מעמיקה פנימה. משכנו של ה' ומשכנו הפרטי. זוהי בנייה יומיומית שלא תמיד ניתן לראות את שכרה בצידה אך השכר יבוא בעיתו. וככל שנקדש את בניית המשכן שלנו כך יהיה שכרו מתוק וערב ללבנו- ללבה של כל אמא.** גם אם לא תגיעי לבית הכנסת השבת, אני ממליצה לך מאד לקרא את הפרשה ולקבל "כלים" וכוח לבניית המשכן הפרטי שלך וממילא משכנו של ה' www.yotzrotcenter.info

מעין זכוכית מגדלת לביתה של כל משפחה יהודית. בבית שלנו אנחנו גרים, מתמלאים בכוחות ומעניקים כוחות. לכל בית הכללים והקודים הפרטיים שלו. לכל בית ישנם מחירים ותוצאות אם נוצרת סטיה מהדרך הנדרשת ובכל בית יש גם ה"כלים". הכלים הלא הם דיירי הבית: אבא, אמא וילדים. החכמה הגדולה שלנו כהורים, (ובעיקר צריכה להופיע כאן בינה אימהית, אותה בינה יתרה שניתנה לחוה, אם כל חי) היא זו שתדע להביא את התוספת שקיימת במשכנו של הקב"ה אל תוך המשכן הפרטי של כל משפחה, אל תוך הבית של כל משפחה. אמא יקרה (וגם אבא נכבד!) ניתנה לך זכות אדירה להנהיג את המשכן שלך אל עבר משכנו של הקב"ה. ממש כך. מתוך בחירות נכונות, מתוך התנהלות

בינינו, נושא לא קל מופיע בפרשתנו. "לא קל" זוהי הגדרה עדינה לעניין. אבל כשיורדים לעומק הדברים, נחשפים עולמות שלמים ומרתקים. אני רוצה לתת הצצה לעולם אחד מתוך רבים הטמונים בפרשה. "משכן" - מילה שאוצרת בתוכה את כל מה שענינו נשואות אליו. מקום פיזי ורוחני שהאדם יכול להרגיש בו הוא עצמו עם תוספת גדולה. ומהי אותה תוספת? השאיפה לעוד, הרצון למילוי, להתקדמות. המשכן הוא מקומו של ריבוש"ע. הוא הנקודה שממנה ניזון העולם הן ברמה הגשמית והן ברמה הרוחנית. לא בכדי פרושים בפנינו פרטי הפרטים של הדרך להקמת המשכן, הכלים המצויים בו, בדי המשכן, דרך העבודה וההתנהגות במשכן. הדברים מאד ברורים ומדויקים. לכל סטיה מהדרך הנדרשת יש מחיר. המשכן הוא

המדור מוקדש ל:

צביקי גולדברג ואוריה צוקר; אלחנן זינגר ותמר קלאוזנר; שירה מלובני וליאור וייס; רבקי פופלנסקי ודובי צדרכובים

שהתחתנו/מתחתנים השבוע.

ול: יהונתן אבסקר ואורית סולימני; ברי צוריאל וללבנת יצחק; אביטל שירזיאן ואורי אברהמי; אורי ומיכל קראוסר; שלום וחנה טליה ביטון; יובל מורגנשטרן ורעות כהנא; אוריה מוריוסף ועוז

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיחות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך ראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וטיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

מזל טוב

למשפחות גולדברג וצוקר לרגל שמחת האירוסין של

צביקי עב"ג אוריה הי"ו

שיזכו להקים בית נאמן בישראל

מתוך שמחה ונחת לאורך שנים רבות נעימות וטובות

מאחלים כל החברים בפרסומי ישראל

מזל טוב

ליעקב ומרים אסולין להולדת הבן

מאחלים

החברים מפרסומי ישראל

בסימן הוקרה לשרות הלאומי, במלון היוקרתי אסטל ויליג של פעילויות לכולם, ארוח חצי פנסיון כיד המלך **והמחירים הכי זולים מכולם!!!**

הקוסיאקה **מס' 1 באילת** **צרי פסח תשע"ג**

מחזור שני ח' - י' ניסן תשע"ג
19-21/3/2013 למשפחות וזוגות צעירים

מוצ"ש הקרוב + ראשון ושני ימי מכירה מיוחדים. כל הקודם זוכה.

מחזור ראשון ח' - י' ניסן תשע"ג
17-19/3/2013 לבנות השרות הלאומי, שמיניסטיות, וסטודנטיות

מבצע 64 חברים מתן 140

לפרטים והרשמה: אריאל תיירות ונופש
Ariel@arieltours.co.il | www.arieltours.co.il
אריאל כהן 0543083379

מבצע 254 חברים מתן 400

שאלה:

שוב בעלי קיבל צו מילואים ואני מוצאת את עצמי לחוצה ומתכננת איך אשרוד את החודש הבא... כשהוא מקבל צו מילואים, אין מאושר ממנו, אך הפעם אני מרגישה שמיציתי, הוא בגיל שכבר יכול להפסיק מילואים, אבל הוא פשוט אוהב את זה. נדמה שהוא לא שם לב לקשיים הרבים שלי, להישאר לבד עם חמישה ילדים במרוץ החיים. גם אני רוצה מילואים, נראה אותו...

תשובה:

לוקים שיחות עם הילדים, לשוחח על הקושי ולראות איפה הם יכולים לקחת על עצמם יותר אחריות. הם יכולים להרגיש גאווה שאבא במילואים והם "מצילים" של אמא, כמובן שמגיעים להם צ'ופרים. אפשר לעשות טבלה מיוחדת של המעשים הטובים ובסיומה של תקופת המילואים אבא יצ'פר... כדאי שתתכננו את לוח החופשות מהמילואים כך שיהיה מתאים ויעזור לך, ולא רק לבוס בעבודה...

יחד עם זאת, חשוב לדבר עם בעלך על הקושי שלך, הוא ודאי ידבר על המתח שיש לו בעבודה ועל הצורך שלו באווירה הרי לו אין חופשות לידה... ובמילואים יש הזדמנות לפגוש ולהתחבר לכל עם ישראל, לקיים שיחות ברומה של עולם ולתרום במובן האמיתי למדינה, זה בהחלט בזכותך- בינתיים, החזיקי מעמד! אני בטוחה שתגלי בעצמך כוחות שתהיי ראויה לכל צל"ש! ■

שומעת את התסכול שלך והקושי הרב שיש לך כשבעלך במילואים. אכן, תקופה קשה שלרוב לפי "חוק מרפי" יש גם מסיבות סידור, חומש וכד', משהו מהילדים חולה, יש אסיפת דיירים, אסיפות הורים ובאופן פלאי גם מכונת הכביסה או המכונת מתקלקלים... ובתוך כל הלחץ שלך - בעלך מבסוט... אין ספק שיש משהו שקיים במילואים שאנחנו הנשים לא נבין זאת...

בתכנון נכון מראש, תוכלי להקל על עצמך בכמה דברים, למשל: בעלך יכול לעשות קניות לפני המילואים, כדי להשאיר אותך עם "בית מלא" שלפחות ה"דברים הגדולים" יהיו לך בבית. כדאי לעשות סדר עדיפויות, על מה אפשר לוותר בתקופה הזאת, כדי להוריד לחץ מיותר. חשוב שתעשי לעצמך סדר יום, כדי שתצליחי לעמוד בכל המשימות הכרחיות. אפשר גם להיעזר בשכנים, למשל בלקחת לגן. (בוודאי גם את תשמחי לעזור להם כשהם במילואים). כדאי

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

משכן אהוד / אסף קדרון

היו היתה, בהרי השומרון ישיבה בה למדו, בפשטות וברון בחורים חדורי אמונה, בלי גנדור לא רצו הם דבר, רק גמרא וסידור

רחוקים מעינינו, וליבו של העם בין טרשים לסירה קוצנית מושבם "העם לא מבין, עד כמה חשוב ללמוד ולגור כאן, זה בטח חיוב"

וקסמה פשטותם וענוות רבותם הסיכון בדרכים, אף הגדיל מספרם והיה כל תלמיד, מאושר מקינן - שכולם הסתפקו, בקירות קראון

וחדרו רוחות ההרים לשיבה והיו בעינם קמט נבואה ושמוח בליבם על כל סטנדר מרוט כי ראו דגלות שרביטה של מלכות

אך חודש אחרי אירוע אכזר עלו שני "דיקנים" לחצוב את ההר והצליח אריה הכסף לקנוס ובנה ישיבה ובעצם מטוס

אך עלתה עננה בלב תלמידים אין נמשיך להקריב קסידים התמידים? גבוהים הקירות אולי שבע מטר כל מרצפה שמונים סנטימטר

אין נמשיך ונלמד בפשטות וברון כשהכל ברמת גימור של מלון? ספריות עץ אלון מבוקע מפורניר דלתות מזכוכית, כרומו ניקל בהיר

מרחבים שיפועים מקקן ומחשוב שיבוץ פסיפסים בצניור הביוב טיח אקרילי באמת זה חמוד אך לא אם זה קצת פוגם בלימוד

הן הורגלנו, תמיד לרוח פריצים ואין זה נוכל, לקפל מפרשים אני נשאר כאן, במבנה הישן כיסא, מנורה, ובקסות שולחן!

תלמידי השמרן שמע והסכת הגיע הזמן להחליף ת'דיסקט הכסף הרב שעלה כל עמוד הוא כיסוף לקב-עם לתפילה ולימוד

ממון שזרם כאן, צ'קים והון הוא זיקת עם הנצח, לאדמת השומרון תקציבים מבכירי מדינה, מי נמי יהפכו לימודך ללימוד לאומי

ימשיכו רוחות לנשוב ולכנוס אך הפעם מתוך קרבו של מטוס ויגביהו קולות הלימוד את כנפיו של העם שזכה ונטע ש'קשיו.

השיר נכתב לרגל יום השנה לרצח בני משפח פוגל שיתקיים בישיבה הגבוהה באיתמר ביום ראשון הקרוב ז' אדר (17.2), אז גם תונח אבן הפינה לבניית פנימיות לזכר בני משפחת פוגל.

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין כיף-רמת הגולן

ברכה קטנה ומרובעת, עשויה מבטון ומוצלת בכל שעות היום על-ידי קבוצת אקליפטוסים. סביב המעיין ספסלי עץ ושולחן פיקניק. המעיין נמצא ממש בסמוך לתחילת נחל אל-על.

אין מגיעים: נוסעים על כביש 92, מזרחית לכנרת, ובצומת כורסי פונים ימינה לכיוון בני יהודה (לכביש 789). עוברים את בני יהודה, נאות גולן וקיבוץ אפיק ובצומת אפיק פונים שמאלה, לכביש 98 (מי שמגיע מכיוון חמת גדר פשוט ממשיך על כביש 98 עד לפנייה לאבני איתן). נוסעים כחמישה ק"מ פונים שמאלה לישוב אבני איתן. נכנסים לישוב, פונים שמאלה ונוסעים בכביש ההיקפי עד לשלט המורה לנחל אל-על. חונים בחניון. יורדים כ-400 מטרים בשביל המסומן באדום לכיוון הנחל, ובערך 15 מטרים לפני שרואים צמחיה עשירה, פונים ימינה לשביל לא מסומן (השביל האדום ממשיך לתוך הצמחיה). הולכים כ-20 מטרים ופונים שמאלה לשביל מסודר עד למעיין המוקף בעצים.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 440 מטרים

איזור: (מפת סימון שבילים מס' 1)

מעיינות נוספים באיזור: בריכת המפל השחור, בריכת המלכה

מתאים ל: מי שמטייל בנחל אל-על/אבני איתן ומחפש

מעין שיש סיכוי להיות בו לבד

אפשרויות להמשך טיול: נחל אל-על

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

לדבורה הלוי לאריאל ומיכל הלוי, לדוד וחדוה הלוי ולכל המשפחה היקרה

ניחומים מלב דואב, במות ראש המשפחה, מאחורני דור הנפילים

נתן הלוי

איש חסד, ענו ויקר

ישראל גולדברג וצוות פרסומי ישראל

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת **מרדכי פרימן**
 תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
 עד יום שלישי הקרוב

אתם בודאי יודעים על מה מדובר
 בפרשת "תרומה".
 כמובן - על כלי המשכן!
 בהוראות על בנית כלי מסויים
 תנאי אחד חי וקיים
 שש פעמים מופיעה אותה מילה,
 "רואים אותו", מן הסוף להתחלה!

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בפסוק זה נאמר: "ואם אמר יאמר העבד" - אמר
 הוא המקור יאמר היא הנטיה בעתה אבל אם
 קוראים אותה
 משמאל מתקבל רמז - שקר.

הזוכה אילנה זיתוני מירושלים

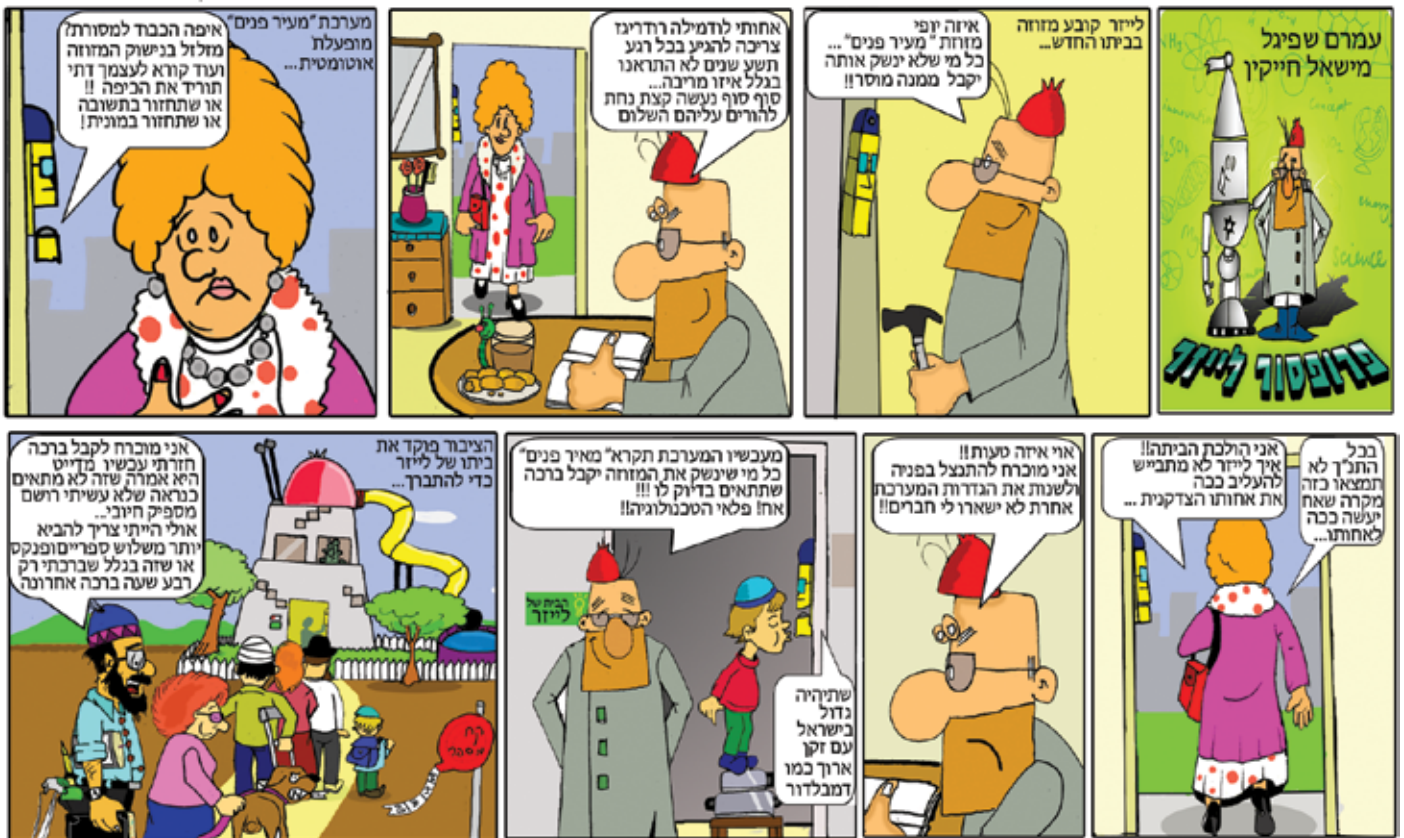

חידת השבוע

אני נמצאת על הארון במשכן.
 קפד זנבי תקבל מקום ישוב.
מי אני?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!
 שלחו אלינו למייל gdaat@pisrael.com את פתרון החידה.
 הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בדיסק מתנה.

פותחים
ת'ראט

ישיבת שבי חבורן מזמינה את הציבור לערב לימוד במלאת 10 שנים לעלייתם בסעודה השמימית של הרב אלי והרבנית דינה הורביץ הי"ד.

הלימוד יתקיים החל מ-20:30 במוצאי שבת הקרובה (פרשת תרומה), בבית כנסת "נאוה תהילה", רחוב הרימון 1 גבעת שמואל.

בתוכנית: הרב מישאל רובין, הרב חננאל אתרוג והרב אלי סדן.

בברכה

אבישי רזנפלד, רכז בוגרים, ישיבת שבי-חבורן

052-2607392

צעירים יוצרים בבית ספר מזמור, גבעת ושינגטון

האולמות המפוצצים בשני ערבי ההרכבים שנערכו בבית הספר הגבוה למוסיקה, מזמור בגבעת ושינגטון והאיכות הגבוהה של כל המבצעים מבשרים על עידן חדש במוסיקה הישראלית והיהודית. במזמור, בית הספר הגבוה למוסיקה בגבעת ושינגטון חילקו את ההופעות לשני ערבים: ערב ראשון לנשים בלבד וערב שני לגברים ולנשים כאחד. "בערבים הללו אנחנו מציגים חומרים שיעבדנו עליהם חצי שנה", מספר איציק וייס, מנהל בית הספר, "עבדנו קשה על הערבים הללו והתוצאות מחממות את הלב. הבשורה היא שלציבור הדתי לאומי יש הרבה מה לתת. הקפיצה שהתלמידים עושים תוך סמסטר לימודים אחד פשוט לא תיאמן. יש מקום שמאפשר להם ללמוד מוסיקה ללא מאבקי אגו ועם המורים הטובים ביותר".

"אנשי הצוות: המדריכים והמורים נמנים על חשובי המוזיקאים בישראל כמו חמי רודנה, אפרים שמיר ואחרים", אומר מנהל האמנות, דניאל זמיר, "מרגש מאוד לראות עד כמה רחוק הגיעו התלמידים בחיבור הנפלא עם צוות המורים הייחודי".

הלילה המסוכן בשנה

ליל שושן פורים בירושלים, הוא לילה מועד לפורענות. ההורים מרשים לעצמם קצת לשחרר ובני הנוער להשתחרר. ברקע הרבה אלכוהול, הרבה צעירים תמימים ולא מעט טעויות. האוהל היהודי פותח את שעריו זו השנה השלישית בכיור ציון והוא זקוק לעזרתכם.

להתנדבות או תרומות פנו לאלה: 0526071757

גילוי חדש

מנטוס rainbow

משלוח מנות בגליל אחד

מנטוס ריינבו, 7 טעמים בגליל אחד

